

۲۲۲- ای عطار

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۲۲- ای عطار

ای عطار، نافه مشکجار نثار کن تا نفعه اسرار مشام یاران را عنبر افشان کند هر مزکومی از طیب مضموم نصیب برد و از فیوضات این یوم موعود بهره ئی گیرد. هر چند اهل آفاق را آرزوی اشراق نه ولی مرئیان حقیقی اول استعداد دهند بعد فیض مبدول دارند. یاران الهی نیز باید اول بتزیت استعداد و قابلیت بخشند بعد کلمه الله القا کنند و الا مزکوم از مضموم محروم. فضل حق در این دور الهی قوتی بیاران بخشیده که ایجاد استعداد کنند و بسبیل رشاد هدایت فرمایند.

ORIGINAL

AUDIO